

opusdei.org

Ne vraćaj se prizemnom letu

Naprijed, leti!

30. Travanj

Gospodine moj Isuse: daj da tako osjetim tvoju milost i do te mjere je podržim da ispraznim svoje vlastito srce..., kako bi ga Ti mogao ispuniti, moj Prijatelju, moj Brate, moj Kralju, moj Bože, Ljubavi moja! (Kovačnica, 913)

Osjećam se poput siromašne ptičice koja, navikla letjeti tek od stabla do stabla ili, najviše, do balkona trećeg

kata... jednom samo odvaži se
poletjeti do krova jedne kućice, koja i
ne bijaše baš neboder...

Kad, eto, jedan orao zgrabi našeg
junaka - zamijenio ga je s pticom iz
svoje vrste - i, među njegovim
snažnim pandžama, uspinje se
ptičica, penje vrlo visoko, preko
planina zemaljskih i snježnih
vrhunaca, povrh oblaka bijelih i
plavih i ružičastih, još u visinu, sve
dok ne ugleda licem u sunce...I tada
orao, oslobodivši je, reče ptičici: -
Naprijed, leti!

- Gospodine, da se više nikad ne
vratim prizemnom letu! Da zasvagda
budem osvjetljen zrakama
božanskog Svjetla - Kristom - u
Euharistiji; da se moj let ne prekine,
sve dok ne pronađem odmor u tvom
Srcu! (Kovačnica, 39)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/dailytext/ne-vracaj-se-
prizemnom-letu/](https://opusdei.org/hr-hr/dailytext/ne-vracaj-se-prizemnom-letu/) (4.05.2025.)